

ÎNCHEIERE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Dubinceac-Muler Nadejda,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Cet-Nord” împotriva Nadejdei Dubinceac-Muler cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Dubinceac-Muler Nadejda și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 26 aprilie 2017,

c o n s t a ț ă :

La 27 ianuarie 2015 SA „Cet-Nord”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nadejdei Dubinceac-Muler cu privire la încasarea datoriei la plata agentului termic sub forma pierderilor normative în sumă de 3211, 81 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 27 aprilie 2016 apartamentul nr. XX de pe strada XXXXX a fost deconectat integral de la sistemul centrală de încălzire. Menționează că în astfel de situații, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011, anexa nr. 7, pct. 8-2, consumatorul achită pentru pierderile normative de energie termică.

Mai indică că în conformitate cu pct. 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, consumatorul are obligația să achite integral plata pentru serviciul acordat în termenul stabilit până la data de 30 a lunii curente.

Astfel, în perioada 01 ianuarie 2012 - 31 martie 2014, pierderile normative au constituit 3211,81 lei. Calculul a fost efectuat în mărime de 10% pentru sezonul 2012-2013 și 20% pentru sezonul 2013-2014.

A indicat că la 04 august 2014 s-a adresat către Dubinceac-Muler Nadejda cu o preîntâmpinare, prin care a cerut achitarea datoriei create, acesta însă nu a fost satisfăcută.

Cere SA „Cet-Nord” încasarea datoriei în mărime de 3211,81 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 270 lei (f.d. 4).

Ulterior, la data de 12 septembrie 2016 Dubinceac-Muler Nadejda, prin intermediul avocatului Moruz Valentina a depus cerere reconvențională la cererea de chemare în judecată (f.d. 35-36), solicitând respingerea cererii de chemare în judecată înaintă de SA „Cet-Nord” împotriva sa, admiterea acțiunii reconvenționale cu anularea avizului de plată pentru luna mai 2016, eliberat pentru apartamentul nr. XX situat în mun. XXXXX, ca ilegal și obligarea SA „Cet-Nord” de a nu calcula și de a nu expedia în adresa reclamantei pe viitor avize de plată pentru energia termică pe care nu o furnizează.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 24 noiembrie 2016 a fost refuzată primirea acțiunii reconvenționale înaintată de Dubinceac-Muler Nadejda împotriva SA „Cet-Nord” cu privire la contestarea actului administrativ, cu remiterea în adresa Nadejdei Dubinceac-Muler a încheierii în cauză și a cererii de chemare în judecată.

S-a explicat Nadejdei Dubinceac-Muler că este în drept să înainteze acțiune împotriva SA „Cet-Nord” cu privire la anularea actului administrativ, pentru a fi examinată separat (f.d. 57, 61-62).

La 06 decembrie 2016, Dubinceac-Muler Nadejda a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Bălți din 24 noiembrie 2016 (f.d. 64).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 februarie 2017, a fost respins recursul declarat de Dubinceac-Muler Nadejda și menținută încheierea Judecătoriei Bălți din 24 noiembrie 2016 (f.d. 70-72).

Prin hotărârea judecătoriei Bălți din 26 aprilie 2017 cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Cet-Nord” împotriva Nadejdei Dubinceac-Muler cu privire la încasarea datoriei la plata agentului termic sub forma pierderilor normative în sumă de 3211, 81 lei și compensarea cheltuielilor de judecată a fost admisă.

S-a încasat de la Dubinceac-Muler Nadejda în beneficiul SA „Cet-Nord” datoria la plata agentului termic sub forma pierderilor normative în sumă de 3211, 81 lei și suma de 270 lei cu titlu de cheltuieli de judecată legate de plata taxei de stat la depunerea acțiunii (f.d. 102, 104-106).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 27 aprilie 2017 și 26 iunie 2017, Dubinceac-Muler Nadejda, prin intermediul avocatului Moruz Valentina a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral (f.d. 103, 119-121).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de Dubinceac-Muler Nadejda și menținută hotărârea Judecătoria Bălți, sediul Central din 26 aprilie 2017 (f.d. 135, 136-142).

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 23 ianuarie 2018, Dubinceac-Muler Nadejda, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2017 și a hotărârii Judecătoria Bălți din 26 aprilie 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Instanța de recurs constată că la 24 noiembrie 2017 Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate din 17 octombrie 2017 (f.d. 143).

Conform avizului de recepție DS3118092162AR Dubinceac-Muler Nadejda a recepționat decizia contestată la 29 noiembrie 2017 (f.d. 145).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 23 ianuarie 2018 împotriva deciziei instanței de apel din 17 octombrie 2017, în termen.

În motivarea recursului Dubinceac-Muler Nadejda, a indicat că, consideră decizia instanței de apel, neîntemeiată deoarece instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, a aplicat o lege care nu trebuia aplicată și a apreciat arbitrar probele prezentate.

Susține că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și deoarece la emiterea acesteia instanța de apel a considerat drept constante unele circumstanțe importante pentru soluționarea pricini, care nu au fost dovedite cu probe pertinente și concludente, cum ar fi probarea existenței pierderilor normative, precum și calculul pierderilor de energie termică semnate de furnizor și gestionar, după cum prevede Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 09 februarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

SA „Cet-Nord” nu și-a exercitat dreptul respectiv și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului

civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, Dubinceac-Muler Nadejda în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dubinceac-Muler Nadejda, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Dubinceac-Muler Nadejda, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judcători

Ion Druță

Galina Stratulat